

JUSTITSMINISTERIET

Dato: 14. november 2018
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Cecilie Thornvig Andersen
Sagsnr.: 2018-0035-0070
Dok.: 890710

UDKAST TIL TALE

**til brug for besvarelsen af samrådsspørgsmål G-H
fra Folketingets Retsudvalg den 15. november 2018**

Samrådsspørgsmål G:

”Mener ministeren, at den eksisterende indsats for at stoppe tvangsægteskaber er tilstrækkelig, jf. ministerens besvarelse af UUI alm. del - spm. 634 (20171), hvoraf det bl.a. fremgår, at myndighederne har modtaget 108 henvendelser men alene rejst sigtelse i 4 sager, samtidig med at Etnisk Ung, RED Safehouse og Landsorganisation af Kvindekrisecentre alle beretter om, at problemet er udbredt, som det fremgår af Kristeligt Dagblads artikel ”Stort set ingen dømmes for tvangsægteskaber” fra 3. oktober 2018?”

Samrådsspørgsmål H:

”Vil ministeren redegøre for, hvilke initiativer ministeren vil iværksætte for at sikre, at straffelovens bestemmelse, der netop skal forhindre og kriminalisere tvangsægteskaber, fremover kommer til finde anvendelse i praksis?”

Spørgsmålene er stillet efter ønske fra Karsten Hønge (SF) og Mattias Tesfaye (S).

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

[Indledning]

1. Tak for spørgsmålene, som jeg vil besvare samlet.

I Danmark gælder et helt grundlæggende princip om, at man selv må vælge sin ægtefælle.

Det er helt selvindlysende for de fleste af os – men desværre er der miljøer i Danmark, hvor unge udsættes for social kontrol og tvang, når det handler om at indgå ægteskab.

Det skal vi på ingen måde acceptere, og indsatsen mod tvangsægteskaber er et højt prioriteret område for regeringen.

Det har det været lige siden 2002, hvor den daværende VK-regering fik indført 24-årsreglen for at forhindre tvangsægteskaber.

Sidenhen er også straffen for at tvinge nogen til at indgå ægteskab blevet skærpet med indsættelse af den bestemmelse i straffeloven, som samrådsspørgsmålene vedrører.

Men lovgivning som 24-årsreglen og straffeloven står bestemt ikke alene. Det suppleres med en lang række forebyggende initiativer. Det vil jeg vende tilbage til.

Samtidig har regeringen også gennem vores strategi mod parallelsamfund sendt et klart signal om, at der ikke skal være parallelsamfund i Danmark. Med strategien vil vi sætte en stopper for, at der er miljøer i Danmark, som ikke lever efter danske værdier, f.eks. i forhold til frit at kunne vælge sin ægtefælle.

For det er jo ikke et mål i sig selv at rejse sager ved domstolene. Allerhelst vil vi jo gerne have, at sagerne slet ikke opstår.

[Lovreguleringen af området]

Efter straffelovens § 260, stk. 2, er straffen for at tvinge nogen til at indgå ægteskab eller til en religiøs vielse uden borgerlig gyldighed fængsel indtil 4 år. Der sendes med bestemmelsen et klart signal om, at vi i det danske samfund ikke tolererer tvangsægteskaber.

Desuden afspejler bestemmelsen alvoren af det indgreb i den personlige frihed, som et tvangsægteskab udgør. Et tvangsægteskab kan have meget vidtrækkende og lang-

varige konsekvenser for den person, der udsættes for ægteskabet.

I forhold til udlændinge suppleres bestemmelsen blandt andet af udlændingelovens bestemmelser om familiesammenføring. For at kunne få familiesammenføring i Danmark skal et ægteskab være indgået frivilligt, og parterne skal være fyldt 24 år.

[Praktiske udfordringer med håndhævelsen]

Som spørgerne henviser til, fremgår det af mine tidligere skriftlige besvarelser, at politiet fra 2013 til 2017 har modtaget 108 henvendelser om mulige tvangsægteskaber. Det vil sige i gennemsnit knap 22 henvendelser om året.

Der er kun én af disse henvendelser, der har ledt til en domfældelse. Herudover er der sager, som har været ført ved domstolene, men hvor der er sket frifindelse.

Jeg skal være den første til at ærgre mig over, at det ikke er lykkedes at stille flere til ansvar for at tvinge andre til at indgå ægteskab. Men vi er også nødt til at erkende, at det er et område, hvor det er svært for politiet at indsamle og føre bevis for en overtrædelse.

De fleste kan nok sætte sig ind i, at det kan være svært for de unge at gå til myndighederne i de her sager.

Tvangsægteskaber er ofte noget, der arrangeres inden for familien. Gerningspersonerne vil ofte være forældrene eller den nærmeste familie.

De unge, der udsættes for det her, vil altså ofte skulle vidne mod deres egne familiemedlemmer.

Vi kan også se, at når de unge henvender sig til politiet, er det ofte, fordi de søger hjælp til at komme ud af situationen og undgå ægteskabet. Ikke for at få deres familiemedlemmer straffet.

Herudover er der også en bevismæssig vanskelig situation for politiet. Det kan nemlig være svært at dokumentere, at der rent faktisk er indgået et ægteskab.

Det skal man tage med, når man ser på, hvor mange henvendelser om tvangsægteskaber politiet har fået, og hvor mange sager der er kommet ud af det.

[Forebyggende tiltag]

Politiets rolle er derfor også i høj grad en forebyggende indsats. Det er nemlig ofte dette, ofrene ønsker. Nogle gange ønsker de politiets hjælp til at komme væk fra den familie, der forsøger at tvangsgifte dem.

Det kan også være hjælp til at mægle mellem ofrene og familien eller hjælp til at kommunikere til familien, at tvangsægteskabet ikke må gennemføres.

Ud over råd og vejledning kan politiet gennemføre en risikovurdering ved at bruge det evidensbaserede risikovurderingsværktøj PATRIARK.

På baggrund af oplysninger om hændelsesforløbet og en række andre faktorer vurderer politiet, hvilke foranstaltninger der skal iværksættes, så den unge ikke lider yderligere overlast. Det er altså et supplement til den egentlige efterforskning af, om der er grundlag for en straffesag.

[Tiltag på Udlændinge- og Integrationsministeriets område]

Politiet vil herudover ofte henvise den unge til de myndigheder og hjælpeorganisationer, der yder en specialiseret rådgivning på området.

Der er i regi af Udlændinge- og Integrationsministeriet en række tiltag, der skal hjælpe de unge. Det handler både om de akutte situationer og det mere forebyggende arbejde.

For det første er der opbygget et tilbud om sikre opholdssteder for unge, der er på flugt fra æresrelaterede konflikter. Disse tilbud drives af RED-Safehouse.

For det andet har der i mange år været en døgnbemandet hotline, hvor unge kan søge anonym rådgivning.

Der er også en række indsatser i forhold til kommunerne. Det er en bred indsats, som omfatter rådgivning og efteruddannelse af de fagprofessionelle, som er i kontakt med de unge. Det har i høj grad handlet om at få gjort op med den berøringsangst, der i nogle tilfælde har været over for disse sager.

I 2018 er der også etableret en ny ordning med sikkerhedskonsulenter, som skal rådgive kommunerne om de

unges sikkerhed, når der er konkrete sager om æresrelaterede konflikter.

Og i forhold til det forebyggende arbejde over for forældrene har der siden 2009 været et såkaldt Dialogkorps. Dialogkorpset består af unge og forældre, der rejser rundt i Danmark på skoler, i klubber og boligområder og tager en debat med forældrene om emner såsom ære, skam og tvangsægteskaber.

Udlændinge- og integrationsministeren har oplyst, at ministeriet er i løbende dialog og sparring med de centrale aktører på området om nye behov og justeringer i forhold til den forebyggende indsats.

[Afslutning]

Afslutningsvist kan jeg opsummere min holdning til spørgsmålene således: Jeg kan kun ærgre mig over, at det ikke lykkes at stille flere strafferetligt til ansvar for at tvinge nogen ind i et ægteskab. Men jeg tror ikke, det er nye redskaber til politiet, der er brug for.

Det vigtigste er, at der i praksis bliver gjort op med den sociale kontrol, der bliver udøvet i disse miljøer. Og her er der sat en række tiltag i værk.

Tak for ordet.